

29 Μαρτίου, 1996

[ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΧΡΙΣΤΟΦΗ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτήτριες,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 536/90 & 666/90)

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχές που διέπουν το δικαστικό έλεγχό τους — Σύσταση του Διευθυντή — Αρχαιότητα — Νομολογιακά πορίσματα — Ανατιολόγητη η σύσταση στην κριθείσα περίπτωση — Ανατιολόγητη, περαιτέρω, παραγνώριση αρχαιότητας — Η προαγωγή άκυρη.

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας και αιτιολογίας — Δεν στοιχειοθετήθηκαν στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Πείρα — Για να είναι αποφασιστικής σημασίας πρέπει να έχει αποκτηθεί κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της αμέσως προηγούμενης θέσης.

15 Διοικητικό Δίκαιο — Τεκμήριο νομιμότητας των διοικητικών πράξεων — Συνέπειές του στην κριθείσα περίπτωση όπου δημόσιος υπάλληλος παρέμεινε στην υπηρεσία ενώ θα έπρεπε να είχε αφυπηρητήσει ο δε επικαλούμενος το γεγονός άλλος υπάλληλος παρέλειψε να προσβάλει την παραμονή αυτή με προσφυγή αν και είχε, ως εκρίθη, το απαιτούμενο έννομο συμφέρον.

20 Διοικητικό Δίκαιο — Συλλογικά όργανα — Υποχρέωση παρουσίας όλων των συμμετεχόντων μελών σε όλες τις συνεδριάσεις — Εξαιρέσεις.

25 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως

— Έκδηλη υπεροχή — Βάρος αποδείξεως — Δεν απεδείχθη στην κριθείσα περίπτωση.

Οι αιτητές προσέφυγαν κατά της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών σε Επόπτριες Θαλάμων, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημοσίας Υγείας. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση αλλά απορρίπτοντας την δευτέρα των συνεκδικασθεισών προσφυγών, αποφάσισε ότι: 10

1. Οσάκις η Επιτροπή επιλέγει ένα υποψήφιο στη βάση σύγκρισης του με άλλους, η Επιτροπή για να δικαιολογήσει την επιλογή του, δεν είναι ανάγκη να καταλήξει ότι υπερέχει έκδηλα των άλλων. Από την άλλη το Διοικητικό Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει για να παραμερίσει την απόφαση σε σχέση με μια τέτοια επιλογή εκτός εάν ικανοποιηθεί από τον αιτητή σε μια προσφυγή ότι ήταν ένας κατάλληλος υποψήφιος ο οποίος υπερείχε έκδηλα του υποψηφίου που έχει επιλεγεί, γιατί μόνο σε μια τέτοια περίπτωση το όργανο που έχει προβεί στην επιλογή για σκοπούς διορισμού ή προαγωγής θεωρείται ότι έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας και έχει επομένως ενεργήσει "καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας". 15 20

Είναι νομολογημένο ότι οι συστάσεις του Διευθυντή πρέπει να συνάδουν με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων - εμπιστευτικών εκθέσεων. 25

Η νομολογία έχει με σταθερότητα καθορίσει τον κανόνα ότι η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο αλλά συσταθμίζεται με την αξία και τα προσόντα. Υπερισχύει μόνο αν τα άλλα δυο κριτήρια, δηλαδή της αξίας και των προσόντων, είναι περίπου ίσα. 30

Περαιτέρω έχει νομολογηθεί ότι ένας υπάλληλος δε χρειάζεται να είναι εξαιρετος για να απολαύσει το ευεργέτημα του πλεονεκτήματος της αρχαιότητας. 35

2. Είναι πρόδηλο από τα πρακτικά της Επιτροπής, εν προκειμένω, ότι έλαβε υπόψη τις συστάσεις του Διευθυντή

Στην κρινόμενη υπόθεση η πρώτη αιτήτρια και τα ενδιαφερόμενα μέρη βρίσκοντο πάνω στην ίδια μοίρα σε ό,τι αφορά το κριτήριο της αξίας. Είχαν περίπου τα ίδια προσόντα. Ο Διευθυντής στη σύστασή του δεν έχει δώσει οποιουδήποτε λόγους οι οποίοι θα δικαιολογούσαν την παραγνώριση της αρχαιότητας της αιτήτριας και τις 40

εξ' ίσου καλές εμπιστευτικές εκθέσεις της. Ακολουθεί πως η σύσταση του δεν υποστηρίζεται από το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων και για το λόγο αυτό πάσχει λόγω έλλειψης αιτιολογίας.

- 5 Περαιτέρω, όπως έχει η σύσταση του Διευθυντή, το δικαστήριο δεν είναι σε θέση να εξετάσει πως και γιατί ήταν εύλογα επιτρεπτό για την Επιτροπή να λάβει υπόψη τη σύσταση του Διευθυντή παρά την αρχαιότητα της αιτήτριας έναντι των ενδιαφερομένων μερών και των εξ' ίσου καλών εμπιστευτικών εκθέσεων της. Επομένως οι
- 10 επίδικες προαγωγές δεν έχουν αποφασισθεί ορθώς κατά την άσκηση των συγκεκριμένων εξουσιών της Επιτροπής. Περαιτέρω η Επιτροπή δεν έχει αιτιολογήσει την παραγνώριση της αρχαιότητας της αιτήτριας. Ακολουθεί πως η επίδικη απόφαση πάσχει λόγω έλλειψης αιτιολογίας η οποία την καθιστά αντίθετη προς το
- 15 Νόμο, δηλαδή αντίθετη προς τις καλώς καθιερωμένες αρχές του διοικητικού δικαίου.

Περαιτέρω εφόσον η αιτήτρια και τα ενδιαφερόμενα μέρη βρίσκοντο στην ίδια μοίρα σε ό,τι αφορά τους παράγοντες της αξίας και προσόντων η αρχαιότητα της αιτήτριας έπρεπε να επικρατήσει. Κατά συνέπεια η Επιτροπή έχει ασκήσει την διακριτική της ευχέρεια κατά τρόπο πλημμελή και αντίθετο προς τις αρχές του διοικητικού δικαίου και ακυρώνεται και γι' αυτό το λόγο.

- 25 3. Πρέπει να σημειωθεί ότι τα πραγματικά περιστατικά που περιβάλλουν την προσφυγή της δεύτερης αιτήτριας διακρίνονται από εκείνα της προσφυγής της πρώτης αιτήτριας. Σε αντίθεση με την πρώτη η δεύτερη αιτήτρια υστερεί σε αρχαιότητα έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

30 Στην κρινόμενη υπόθεση λήφθηκε υπόψη το περιεχόμενο της σύστασης του Διευθυντή σε συνάρτηση με τα κριτήρια που έλαβε υπόψη για τη διαμόρφωση της σύστασης του (αξία, προσόντα, αρχαιότητα). Έχοντας υπόψη την υπεροχή των ενδιαφερομένων μερών έναντι της αιτήτριας σε αρχαιότητα το Δικαστήριο θεωρεί ότι η σύσταση του Διευθυντή ανταποκρίνεται προς τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων. Περαιτέρω δεν πάσχει λόγω έλλειψης αιτιολογίας.

- 40 4. Το Δικαστήριο έλαβε υπόψη την όλη διαδικασία που έχει λάβει χώραν ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και ενώπιον της Τμηματικής Επιτροπής. Η διαδικασία αποκαλύπτει μια ενδελεχή έρευνα στη διάρκεια της οποίας έχουν εξεταστεί όλα τα στοιχεία και όλοι οι παράγοντες που έπρεπε να είχαν εξεταστεί. Ακολουθεί πως η επίδικη απόφαση λήφθηκε μετά από δέουσα έρευνα

όλων των σχετικών στοιχείων και ο σχετικός λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να πετύχει.

Αναφορικά με την αιτιολογία θα εξετασθεί κατά πόσο η επίδικη απόφαση περιέχει τα απαραίτητα "ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για τη διακρίβωση της νομιμότητάς της". Κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης η Επιτροπή έλαβε υπόψη, 5

(1) Τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων. 10

(2) Τη σύσταση του Διευθυντή.

(3) Την αξία, προσόντα και αρχαιότητα των υποψηφίων.

Η επίδικη απόφαση, παρά τη λακωνικότητα της διατύπωσής της, παρέχει στο δικαστήριο τα απαραίτητα ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για τη διακρίβωση της νομιμότητάς της. Ακολουθεί πως ο σχετικός λόγος ακυρώσεως δεν ευσταθεί. 15

5. Η πείρα, ως παράγοντας που διέπει τις διεκδικήσεις ενός υποψηφίου για προαγωγή, για να είναι αποφασιστικής σημασίας πρέπει να είναι πείρα που έχει αποκτηθεί κατά την εκτέλεση των καθηκόντων σε θέση που προηγείται αμέσως της επίδικης θέσης. Πείρα λόγω υπηρεσίας σε κατώτερες θέσεις δεν μπορεί να έχει αποφασιστική βαρύτητα. Είναι γι' αυτό το λόγο που ο Νομοθέτης έχει επιλέξει το στοιχείο της αρχαιότητας σαν ένα από τα τρία αποφασιστικά κριτήρια. Επομένως η υπηρεσία της αιτήτριας εδώ δεν αποτελεί παράγοντα που μπορούσε να κλίνει αποφασιστικά την πλάστιγγα υπέρ της έχοντας υπόψη την αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών. 25 30

6. Η παραμονή του κρίσιμου ενδιαφερόμενου μέρους στην υπηρεσία μετά από την συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας της πρέπει να είναι το αποτέλεσμα ρητής ή σιωπηρής πράξης παράτασης της υπηρεσίας της. Υπάρχει τεκμήριο νομιμότητας των διοικητικών πράξεων. Η παραμονή του ενδιαφερόμενου μέρους στην υπηρεσία ήταν ζήτημα που επηρέαζε την ανέλιξη της αιτήτριας. Επομένως η τελευταία είχε έννομο συμφέρον, εντός της έννοιας του Άρθρου 146.2 του Συντάγματος, να προσβάλει την πράξη της Διοίκησης με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος παρέμεινε στην υπηρεσία ή την παράλειψή της να την καλέσει να αφυπηρηθεί. Δεν έχει προσβάλει με προσφυγή την σχετική πράξη ή παράλειψη. Επομένως το κύρος της πιο πάνω πράξης ή παράλειψης δεν μπορεί να εξεταστεί παρεπιπτόντως στην παρούσα διαδικασία. 35 40

7. Πράγματι αποτελεί αρχή του διοικητικού δικαίου ότι η διαδικασία συζητήσεως και λήψεως αποφάσεων επί ορισμένου θέματος πρέπει να διεξάγεται από την αρχή μέχρι τέλους ενώπιον των αυτών μελών του συλλογικού οργάνου διότι με αυτό τον τρόπο εξασφαλίζεται από κάθε μέλος η γνώση και στάθμιση όλων κατά την διαδικασία "προκυψάντων στοιχείων".

Ωστόσο είναι επιτρεπτή απόκλιση από τον πιο πάνω κανόνα οσάκις η συνεδρίαση του συλλογικού οργάνου με σύνθεση διαφορετική από εκείνη που έχει λάβει την επίδικη απόφαση, είχε επιληφθεί μόνο προκαταρκτικών ζητημάτων.

Κατά την κρίσιμη συνεδρίαση της 13.9.88 η Επιτροπή εξέτασε μόνο προκαταρκτικά θέματα. Δεν είχε επιληφθεί των διεκδικήσεων είτε των ενδιαφερομένων μερών ή της αιτήτριας για προαγωγή. Επομένως ο λόγος ακυρώσεως που σχετίζεται με την σύνθεση της Επιτροπής δεν ευσταθεί.

8. Για να πετύχει στην προσφυγή της η αιτήτρια έπρεπε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Το βάρος απόδειξης της έκδηλης υπεροχής βαρύνει την αιτήτρια.

Η δεύτερη αιτήτρια δεν έχει ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι ήταν μια κατάλληλη υποψηφία η οποία υπερείχε έκδηλα των υποψηφίων που είχαν επιλεγεί - των ενδιαφερομένων μερών.

9. Η προσφυγή 536/90 επιτυγχάνει. Η προσφυγή 666/90 απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για τα έξοδα.

30 Διαταγή ως ανωτέρω.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

35 *Dometakis v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1673,*

Republic v. Roussos (1987) 3 C.L.R. 1217,

Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,

40 *Ioannou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 431,*

E.A.Y. v. Χρίστου (1991) 3 Α.Α.Δ. 56,

Antonίου v. Republic (1975) 3 C.L.R. 510,

<i>Partellides v. Republic</i> (1969) 3 C.L.R. 480,	
<i>Bagdades v. Central Bank of Cyprus</i> (1973) 3 C.L.R. 417,	
<i>Papazachariou v. Republic</i> (1972) 3 C.L.R. 486,	5
<i>Δημοκρατία ν. Βασιλείου</i> (1990) 3 Α.Α.Δ. 226,	
<i>Paraphotis v. Republic</i> (1984) 3 C.L.R. 915,	10
<i>Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας</i> (αρ. 2) (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822,	
<i>Αδαμίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας</i> (1992) 4 Α.Α.Δ. 528,	
<i>Δημοκρατία ν. Ματθαίου</i> (1990) 3 Α.Α.Δ. 2452,	15
<i>Epotiadou v. Republic</i> (1971) 3 C.L.R. 409,	
<i>Pouagare v. Republic</i> (1970) 3 C.L.R. 1,	20
<i>Vivardi v. Vine Products Council</i> (1969) 3 C.L.R. 486,	
<i>Alexandridou v. Cyprus Tourism Organization</i> (1980) 3 C.L.R. 360,	
<i>Hadjisavva v. Republic</i> (1982) 3 C.L.R. 76.	25

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση να προάξουν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση της Επόπτριας Θαλάμωων Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας αντί των αιτητριών.

<i>Ε. Ευσταθίου</i> , για την Αιτήτρια στην Υπόθεση αρ. 536/90.	35
<i>Π. Παπαγεωργίου</i> , για την Αιτήτρια στην Υπόθεση αρ. 666/90.	
<i>Μ. Μαλαχτού-Παμπαλλή</i> , Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.	40
<i>Ε. Φλουρέντζος</i> , για τα Ενδιαφερόμενα μέρη 2, 3 και 4.	

Cur. adv. vult.

ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Οι πιο πάνω προσφυγές έχουν συνεκδικασθεί επειδή προσβάλλουν την αυτή διοικητική πράξη - την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση της Επόπτριας Θαλάμων Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας.

5

Το πραγματικό υπόβαθρο το οποίο αποτέλεσε τη βάση για τη λήψη της επίδικης απόφασης έχει ως πιο κάτω:

Εμπιστευτικές Εκθέσεις:

10

Εξέταση των εμπιστευτικών εκθέσεων των τελευταίων 7 ετών (1983-1989) αποκαλύπτει την πιο κάτω εικόνα:

Αιτήτρια Χριστοφή - Προσφυγή 536/90.

15

Η πιο πάνω αιτήτρια έχει την αυτή γενική βαθμολογία - "εξαιρετη" - με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη σε σχέση με τις εμπιστευτικές εκθέσεις των ετών 1984-1989. Έχει την αυτή βαθμολογία - "λίαν καλώς" - με το ενδιαφερόμενο μέρος Μαρία Χαραλάμπους σε σχέση με το έτος 1983 ενώ τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν βαθμολογία "εξαιρετη".

20

Αιτήτρια Σακκά - Προσφυγή 666/90.

25

Η πιο πάνω αιτήτρια έχει την αυτή γενική βαθμολογία - "εξαιρετη" - με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη εκτός του ενδιαφερόμενου μέρους Μαρίας Χαραλάμπους. Η υπεροχή της αιτήτριας έναντι της Χαραλάμπους περιορίζεται στην εμπιστευτική έκθεση του έτους 1983, όπου η βαθμολογία της αιτήτριας είναι "εξαιρετη" ενώ του ενδιαφερόμενου μέρους "λίαν καλώς".

30

Πρέπει να σημειωθεί ότι έχει δοθεί η εικόνα των τελευταίων 7 ετών λόγω της σπουδαιότητας που αποδίδει η νομολογία στις πλέον πρόσφατες εμπιστευτικές εκθέσεις. (Δομετάκης ν. Δημοκρατίας (1988) 3 Α.Α.Δ. 1673). Ωστόσο εξέταση των εμπιστευτικών εκθέσεων των προηγούμενων 3 ετών παρουσιάζει περίπου την ίδια εικόνα. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι έχει ληφθεί υπόψη η γενική βαθμολογία. (Βλ. Δημοκρατία ν. Ρούσου (1987) 3 Α.Α.Δ. 1217, 1224).

35

40 Προσόντα:

Τόσο οι αιτήτριες όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη κατέχουν τα υπό του σχεδίου υπηρεσίας προβλεπόμενα προσόντα.

Αρχαιότητα:Αιτήτρια Χριστοφή - Προσφυγή 536/90.

Υπερέχει σε αρχαιότητα όλων των ενδιαφερομένων μερών. 5
Έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους Κυριακής Ηλία κατά 6 περί-
που έτη, έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους Χρυσούλλας Κατσού
κατά 6 περίπου έτη, έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους Ελένης
Σιμητηρά κατά 3 1/2 περίπου έτη, έναντι του ενδιαφερόμενου μέ-
ρους Μαρίας Χαραλάμπους κατά 6 περίπου μήνες και έναντι του 10
ενδιαφερόμενου μέρους Σαμπφώς Χ" Στυλιανού κατά 6 περίπου
έτη.

Αιτήτρια Σακκά - Προσφυγή 666/90.

Υστερεί σε αρχαιότητα όλων των ενδιαφερομένων μερών. Ένα- 15
ντι του ενδιαφερόμενου μέρους Κυριακής Ηλία κατά 9 μήνες, ένα-
ντι του ενδιαφερόμενου μέρους Χρυσούλλας Κατσού κατά 9 μή-
νες έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους Ελένης Σιμητηρά κατά 3
περίπου έτη, έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους Μαρίας Χαραλά- 20
μπους κατά 6 περίπου έτη και έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους
Σαμπφώς Χ" Στυλιανού κατά 9 μήνες.

Διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ("Η Επι- 25
τροπή").

Κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής, ημερ. 13.9.1988, ήταν πα-
ρόντα όλα τα μέλη της Επιτροπής πλην του κ. Χρ. Κατζηπροδρό-
μου, ο οποίος απουσίαζε με "άδεια απουσίας". Κατά τη συνεδρία-
ση εκείνη η Επιτροπή "αφού έλαβε υπόψη τα ενώπιόν της στοιχεία 30
και με βάση τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής, αποφάσισε
να εξετάσει το θέμα πλήρωσης των πιο πάνω κενών θέσεων σε ημε-
ρομηνία που θα οριστεί αργότερα και κατά την τελική εξέταση του
θέματος να ληφθούν υπόψη, επιπρόσθετα με τους συστηθέντες από 35
την Τμηματική Επιτροπή, ακόμη 4 υποψήφιοι - κατονομάζονται
στο σχετικό πρακτικό - λόγω των πολύ υψηλών εμπιστευτικών εκ-
θέσεων τους και της αρχαιότητάς τους. Η Επιτροπή αποφάσισε
επίσης, όπως στην προσεχή συνεδρίαση κληθεί να παραστεί και ο
Αναπληρωτής Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών 40
Δημόσιας Υγείας. Πρέπει να σημειωθεί ότι τόσο τα ενδιαφερόμε-
να μέρη όσο και οι αιτήτριες είχαν συστηθεί για προαγωγή από την
Τμηματική Επιτροπή.

Η επόμενη συνεδρίαση της Επιτροπής έλαβε χώραν την 9.10.89.

5 Παρόντα ήταν όλα τα μέλη της Επιτροπής περιλαμβανομένου και του κ. Χρ. Χατζηπροδρόμου. Κατά την πιο πάνω συνεδρίαση η Επιτροπή επανεξέτασε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής εν όψει σχετικών παραστάσεων εκ μέρους 4 υποψηφίων και λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία επαναβεβαίωσε την απόφαση που έλαβε στην προηγούμενη συνεδρίαση με ημερ. 13.9.88.

10 Η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής, ημερ. 10.4.90. Παρόντα ήταν όλα τα μέλη της Επιτροπής περιλαμβανομένου και του κ. Χρ. Χατζηπροδρόμου. Στη συνεδρίαση ήταν επίσης παρών και ο Αναπληρωτής Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας κ. Γεώργιος Μαλλιιώτης (“ο Διευθυντής”). Αφού η Επιτροπή πληροφόρησε τον Διευθυντή ότι θα πρέπει να λάβει υπόψη, επιπρόσθετα με τους υποψηφίους που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή και 4 άλλους υποψηφίους, τους οποίους πρόσθεσε στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων ο Διευθυντής, ανέφερε τα εξής:

20 “Με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) συστήνω τις Ελένη Σιμητρά, Χρυσούλλα Κατσού, Κυριακή Ηλία, Σαμπώ Χ” Στυλιανού και για την πέμπτη θέση τους Στέλιο Γαβριηλίδη και Μαρία Χαραλάμπους, αφήνοντας την επιλογή στην Επιτροπή.”

25 Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής αποχώρησε από τη συνεδρίαση.

30 Στη συνέχεια, η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Το σχετικό πρακτικό της έχει ως πιο κάτω:

35 “Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιαώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους, και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή.

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους.

40 Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητά τους, η οποία φαίνεται στον ενώπιον της Επιτροπής κατάλογο των υποψηφίων.

Η Επιτροπή με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία υιοθέτησε τις συ-

στάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή για τις Ελένη Σιμητρά, Χρυσούλλα Κατσού, Κυριακή Ηλία και Σαμπφώ Χ" Στυλιανού. Για την πέμπτη θέση η Επιτροπή επέλεξε τη Μαρία Χαράλαμπους, αποδίδοντας τη δέουσα σημασία στη μεγάλη αρχαιότητά της (πέραν των 5 1/2 ετών) έναντι του επίσης συστηθέντος Στέλιου Γαβριηλίδη και στο γεγονός ότι στις τελευταίες Εμπιστευτικές Εκθέσεις της για τα έτη 1986 έως 1989 είναι καθ' όλα 'εξαιρετη'." 5

Και το πρακτικό της Επιτροπής καταλήγει ως εξής: 10

"Συμπερασματικά η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι οι παρακάτω υπερέχουν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τις προαγάγει σαν τις πιο κατάλληλες στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Επόπτριας Θαλάμων, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, από 15.4.90". Ακολούθησαν τα ονόματα των ενδιαφερομένων μερών. 15

Αιτήτρια Ελένη Χριστοφή - Προσφυγή 536/90.

Οι λόγοι για τους οποίους η αιτήτρια επιδιώκει την ακύρωση της επίδικης απόφασης είναι οι πιο κάτω: 20

(α) Παραγνώριση της αρχαιότητάς της. 25

(β) Έλλειψη δέουσας έρευνας όσον αφορά τις εμπιστευτικές εκθέσεις, αρχαιότητα, αξία και προσόντα των υποψηφίων η "οποία μπορεί να οδηγήσει σε πλάνη περί τα πράγματα". 30

(γ) Έλλειψη αιτιολογίας.

Προαγωγές - Αρχές που διέπουν τον Δικαστικό Έλεγχο.

Όσakis η Επιτροπή επιλέγει ένα υποψήφιο στη βάση σύγκρισής του με άλλους, η Επιτροπή για να δικαιολογήσει την επιλογή του, δεν είναι ανάγκη να καταλήξει ότι υπερέχει έκδηλα των άλλων. Από την άλλη το Διοικητικό Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει για να παραμερίσει την απόφαση σε σχέση με μια τέτοια επιλογή εκτός εάν ικανοποιηθεί από τον αιτητή σε μια προσφυγή ότι ήταν ένας κατάλληλος υποψήφιος ο οποίος υπερείχε έκδηλα του υποψηφίου που έχει επιλεγεί, γιατί μόνο σε μια τέτοια περίπτωση το όργανο που έχει προβεί στην επιλογή για σκοπούς διορισμού ή προαγωγής 35 40

θεωρείται ότι έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας και έχει επομένως ενεργήσει “καθ’ υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας”. (Βλ. *Γεωργίου ν. Δημοκρατίας* (1976) 3 Α.Α.Δ. 74, 85, απόφαση της Ολομέλειας).

5

Συστάσεις Διευθυντή.

Είναι νομολογημένο ότι οι συστάσεις του Διευθυντή πρέπει να συνάδουν με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων - εμπιστευτικών εκθέσεων. Στην *Ιωάννου ν. Δημοκρατίας* (1976) 3 Α.Α.Δ. 431 ο Διευθυντής δεν είχε δώσει ειδικούς λόγους οι οποίοι θα δικαιολογούσαν την παραγνώριση της αρχαιότητας της αιτήτριας και τις πολύ καλές εμπιστευτικές εκθέσεις της. Περαιτέρω οι συστάσεις του Διευθυντή δεν υποστηρίζοντο από το περιεχόμενο των εμπιστευτικών εκθέσεων. Κρίθηκε ότι η επίδικη απόφαση έπασχε λόγω έλλειψης αιτιολογίας.

15

Αρχαιότητα.

Η νομολογία έχει με σταθερότητα καθορίσει τον κανόνα ότι η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο αλλά συσταθμίζεται με την αξία και τα προσόντα. Υπερισχύει μόνο αν τα άλλα δυο κριτήρια, δηλαδή της αξίας και των προσόντων, είναι περίπου ίσα. (Βλ. *Ε.Α.Υ. ν. Χρίστου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 56).

25

Περαιτέρω έχει νομολογηθεί ότι ένας υπάλληλος δεν χρειάζεται να είναι εξαιρετος για να απολαύσει το ευεργέτημα του πλεονεκτημάτος της αρχαιότητας. (*Αντωνίου ν. Δημοκρατίας* (1975) 3 Α.Α.Δ. 510, 515, απόφαση της Ολομέλειας).

30

Είναι πρόδηλο από τα πρακτικά της Επιτροπής ό,τι έλαβε υπόψη τις συστάσεις του Διευθυντή για το περιεχόμενό τους βλ. σελ. 6). Στην *Παρτελλίδης ν. Δημοκρατίας* (1969) 3 Α.Α.Δ. 480, κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης λήφθηκαν υπόψη, ανάμεσα σ’ άλλα, και οι συστάσεις του Διευθυντή. Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου έθεσε τον πιο κάτω κανόνα στη σελ. 484:

35

“Χωρίς οι συστάσεις του Διευθυντή να είναι επαρκώς καταγεγραμμένες στα πρακτικά, έτσι ώστε να καθίσταται δυνατό για το δικαστήριο να εξετάσει πώς και γιατί ήταν εύλογα επιτρεπτό για την Επιτροπή να ενεργήσει επ’ αυτών παρά την μεγαλύτερη αρχαιότητα του Εφεσείοντα και τις εξ’ ίσου καλές εμπιστευτικές εκθέσεις, τέτοια γενική δήλωση στα πρακτικά της Επιτροπής ως ανωτέρω, δεν μπορεί να έχει σαν συνέπεια να

40

καταστήσει την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους σαν προαγωγή η οποία μπορούσε να εκληφθεί ότι είχε ορθώς αποφασισθεί κατά την άσκηση των συγκεκριμένων εξουσιών της Επιτροπής.”

5

Στην κρινόμενη υπόθεση η αιτήτρια Χριστοφή και τα ενδιαφερόμενα μέρη βρίσκοντο πάνω στην ίδια μοίρα σε ό,τι αφορά το κριτήριο της αξίας. Είχαν περίπου τα ίδια προσόντα. Ο Διευθυντής στη σύστασή του δεν έχει δώσει οποιουδήποτε λόγους οι οποίοι θα δικαιολογούσαν την παραγνώριση της αρχαιότητας της αιτήτριας και τις εξ' ίσου καλές εμπιστευτικές εκθέσεις της. Ακολουθεί πως η σύστασή του δεν υποστηρίζεται από το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων και για το λόγο αυτό πάσχει λόγω έλλειψης αιτιολογίας. (*Ιωάννου*, πιο πάνω).

10

15

Περαιτέρω, όπως έχει η σύσταση του Διευθυντή, το δικαστήριο δεν είναι σε θέση να εξετάσει πως και γιατί ήταν εύλογα επιτρεπτό για την Επιτροπή να λάβει υπόψη τη σύσταση του Διευθυντή παρά την αρχαιότητα της αιτήτριας έναντι των ενδιαφερομένων μερών και των εξ' ίσου καλών εμπιστευτικών εκθέσεων της. Επομένως οι επίδικες προαγωγές δεν έχουν αποφασισθεί ορθώς κατά την άσκηση των συγκεκριμένων εξουσιών της Επιτροπής. (*Παρτελλίδης*, πιο πάνω). Περαιτέρω η Επιτροπή δεν έχει αιτιολογήσει την παραγνώριση της αρχαιότητας της αιτήτριας. (*Παγδατής v. Κεντρικής Τράπεζας* (1973) 3 Α.Α.Δ. 417). Ακολουθεί πως η επίδικη απόφαση πάσχει λόγω έλλειψης αιτιολογίας η οποία την καθιστά αντίθετη προς το Νόμο, δηλαδή αντίθετη προς τις καλώς καθιερωμένες αρχές του διοικητικού δικαίου. (*Παπαζαχαρίου v. Δημοκρατίας* (1972) 3 Α.Α.Δ. 486).

20

25

30

Περαιτέρω εφόσον η αιτήτρια και τα ενδιαφερόμενα μέρη βρίσκοντο στην ίδια μοίρα σε ό,τι αφορά τους παράγοντες της αξίας και προσόντων η αρχαιότητα της αιτήτριας έπρεπε να επικρατήσει. Κατά συνέπεια η Επιτροπή έχει ασκήσει την διακριτική της ευχέρεια κατά τρόπο πλημμελή και αντίθετο προς τις αρχές του διοικητικού δικαίου και ακυρώνεται και γι' αυτό το λόγο.

35

Η προσφυγή της αιτήτριας Ελένης Χριστοφή επιτυγχάνει. Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

40

Αιτήτρια Αιμιλία Σακκά - Προσφυγή 666/90.

Επιδιώκει την ακύρωση της επίδικης απόφασης για τους πιο κάτω λόγους:

- (1) Η σύσταση του Διευθυντή είναι γενική, αόριστη και ανατιολόγητη. Είναι πλημμελής και αντιφατική επειδή συγκρούεται με τα υπηρεσιακά στοιχεία των υποψηφίων.
- 5 (2) Η επίδικη απόφαση πάσχει λόγω έλλειψης δέουσας έρευνας και αιτιολογίας.
- (3) Έχει παραγνωρισθεί η υπεροχή της αιτήτριας σε πείρα.
- 10 (4) Το ενδιαφερόμενο μέρος Μαρία Χαραλάμπους δεν ήταν στην υπηρεσία κατά τον ουσιώδη χρόνο και κατά συνέπεια δεν μπορούσε να προαχθεί.
- 15 (5) Η σύσταση, σύνθεση και συγκρότηση της Επιτροπής παραβιάζει τις αρχές του διοικητικού δικαίου.

Πρέπει να σημειωθεί ότι τα πραγματικά περιστατικά που περιβάλλουν την προσφυγή της αιτήτριας Σακκά διακρίνονται από εκείνα της προσφυγής της αιτήτριας Χριστοφή. Σε αντίθεση με την

20 Χριστοφή η Σακκά υστερεί σε αρχαιότητα έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

Πρώτος λόγος ακυρώσεως - Σύσταση του Διευθυντή.

- 25 Στη *Δημοκρατία ν. Βασιλείου* (1990) 3 Α.Α.Δ. 226, επρόκειτο για πλήρωση θέσεων Αδελφής/Ανώτερου Νοσοκόμου. Το λεκτικό της σύστασης του Διευθυντή ήταν περίπου ταυτόσημο με εκείνο της σύστασης του Διευθυντή στην παρούσα υπόθεση, αν όχι λακωνικότερο. Τα προσόντα των υποψηφίων ήταν περίπου τα ίδια. Η
- 30 αιτήτρια και τα ενδιαφερόμενα μέρη στις τελευταίες 3 εμπιστευτικές εκθέσεις χαρακτηρίζοντο ως “εξαιρέτοι”. Τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν σε αρχαιότητα της αιτήτριας η οποία κυμαίνεται μεταξύ 3 και 7 ετών. Κρίθηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι στο στοιχείο της σύστασης του Διευθυντή μπο-
- 35 ρούσε και πρέπει να υπεισέλθει και το στοιχείο της αρχαιότητας το “οποίο όπως λέχθηκε και σε αποφάσεις του Δικαστηρίου τούτου, μπορεί να ισοζυγίσει ελαφρώς καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις ή στη δεδομένη περίπτωση και καλύτερα προσόντα”.
- 40 Περαιτέρω είναι νομολογημένο ότι δεν επιβάλλεται η αιτιολόγηση της σύστασης του Διευθυντή. (Βλ. *Παπαφώτη ν. Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 915, *Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (αρ. 2) (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822 και *Αδαμίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 528).

Στην κρινόμενη υπόθεση λαμβάνω υπόψη το περιεχόμενο της σύστασης του Διευθυντή σε συνάρτηση με τα κριτήρια που έλαβε υπόψη για τη διαμόρφωση της σύστασής του (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) λεπτομέρειες των οποίων φαίνονται πιο πάνω. (βλ. σελ. 149-150). Έχοντας υπόψη την υπεροχή των ενδιαφερομένων μερών έναντι της αιτήτριας σε αρχαιότητα θεωρώ ότι η σύσταση του Διευθυντή ανταποκρίνεται προς τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων. (βλ. **Βασιλείου**, πιο πάνω). Περαιτέρω θεωρώ ότι δεν πάσχει λόγω έλλειψης αιτιολογίας. (βλ. **Παπαφώτη**, πιο πάνω).

5

10

Δεύτερος λόγος ακυρώσεως - Έλλειψη δέουσας έρευνας και αιτιολογίας.

Δέουσα έρευνα: Πράγματι η παράλειψη να γίνει η δέουσα έρευνα, η οποία προξενεί έλλειψη γνώσης των ουσιωδών γεγονότων, έχει ως αποτέλεσμα, λόγω της παράβασης των αρχών του Διοικητικού Δικαίου, την ακύρωση της σχετικής διοικητικής πράξης. (**Δημοκρατία v. Ματθαίου** (1990) 3 Α.Α.Δ. 2452).

15

Αιτιολογία: Η παράβαση ουσιώδους τύπου “διατεταγμένου περί την ενέργειαν της πράξεως” αποτελεί λόγο ακύρωσης. “Σημαντικό στην πράξη μάλιστα σπουδαιότατο ‘ουσιώδη τύπο’ αποτελεί η αιτιολογία της διοικητικής πράξεως, όπου επιβάλλεται ρητώς από τον Νόμο ή κατά γενική αρχή του Διοικητικού Δικαίου από τη φύση της πράξεως”. (Δαγτόγλου, **Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο**, 2η έκδοση, 1994, παρα. 583 και 587). Αιτιολογία μιας διοικητικής πράξεως αποτελεί την έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν τη διοίκηση στην απόφασή της καθώς και παράθεση των κριτηρίων βάσει των οποίων άσκησε η διοίκηση τη διακριτική της ευχέρεια. Η ανάγκη της αιτιολογίας των ατομικών διοικητικών πράξεων απορρέει από την έννοια του κράτους δικαίου. Εκ της φύσεώς τους αιτιολογητέες είναι όλες οι πράξεις των οποίων ο έλεγχος είναι αδύνατος ή ατελής χωρίς την αναφορά των λόγων που τις στηρίζουν. Γενικά, αιτιολογία που δεν παρέχει στον δικαστή τα απαραίτητα ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για την διακρίβωση της νομιμότητας της διοικητικής πράξεως ή είναι τόσο αόριστη και ασαφής ώστε να καθιστά ανέφικτο τον δικαστικό έλεγχο, δεν είναι νόμιμη και οδηγεί στην ακύρωση της πράξεως.

20

25

30

35

40

Λαμβάνω υπόψη την όλη διαδικασία που έχει λάβει χώρα ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και ενώπιον της Τμηματικής Επιτροπής. (βλ. τα σχετικά πρακτικά). Κρίνω ότι η διαδικασία αποκαλύπτει μια ενδελεχή έρευνα στη διάρκεια της

οποίας έχουν εξεταστεί όλα τα στοιχεία και όλοι οι παράγοντες που έπρεπε να είχαν εξεταστεί. Ακολουθεί πως η επίδικη απόφαση λήφθηκε μετά από δέουσα έρευνα όλων των σχετικών στοιχείων και ο σχετικός λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να πετύχει.

5

Αναφορικά με την αιτιολογία θα εξετάσω κατά πόσο η επίδικη απόφαση περιέχει τα απαραίτητα “ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για τη διακρίβωση της νομιμότητάς της”. Κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης η Επιτροπή έλαβε υπόψη,

10

(1)Τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων.

(2)Τη σύσταση του Διευθυντή.

15

(3)Την αξία, προσόντα και αρχαιότητα των υποψηφίων.

Κρίνω ότι η επίδικη απόφαση, παρά τη λακωνικότητα της διατύπωσής της, παρέχει στο δικαστήριο τα απαραίτητα ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για τη διακρίβωση της νομιμότητάς της. Ακολουθεί πως ο σχετικός λόγος ακυρώσεως δεν ευσταθεί.

20

Τρίτος λόγος ακυρώσεως - Παραγνώιση της υπεροχής της αιτήτριας σε πείρα.

25

Ο πιο πάνω λόγος ακυρώσεως έχει σαν έρεισμα τη θέση της αιτήτριας ότι παρά την αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών στην αμέσως της επίδικης θέσης προηγούμενη θέση η αιτήτρια έχει μεγαλύτερη πείρα γιατί είχε διορισθεί σαν νοσοκόμος κατά πολύ ενωρίτερα από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Όπως υποδεικνύεται στην

30

Χ” Σάββα ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 76, 79: “Πείρα αποτελεί τις πρακτικές γνώσεις που αποκτούνται από την εκτέλεση συγκεκριμένου είδους εργασίας. Η μακρά υπηρεσία δεν αποτελεί τον μόνο οδηγό της πείρας. Η ένταση με την οποία ένας καταπιάνεται με ένα συγκεκριμένο τομέα εργασίας και τα αποτελέσματα της

35

δουλειάς του είναι ίσοι, εάν όχι πιο σπουδαίοι δείκτες πείρας. Είναι γι’ αυτό το λόγο που η πείρα δεν καταγράφεται σαν ξεχωριστός παράγοντας τον οποίο η Επιτροπή θα λάβει υπόψη. Η πείρα αντανακλάται όχι μόνο από τη διάρκεια της υπηρεσίας αλλά και από την αξία.”

40

Θεωρώ ότι η πείρα, ως παράγοντας που διέπει τις διεκδικήσεις ενός υποψηφίου για προαγωγή, για να είναι αποφασιστικής σημασίας πρέπει να είναι πείρα που έχει αποκτηθεί κατά την εκτέλεση των καθηκόντων σε θέση που προηγείται αμέσως της επίδικης θέ-

σης. Πείρα λόγω υπηρεσίας σε κατώτερες θέσεις δεν μπορεί να έχει αποφασιστική βαρύτητα. Είναι γι' αυτό το λόγο που ο Νομοθέτης έχει επιλέξει το στοιχείο της αρχαιότητας σαν ένα από τα τρία αποφασιστικά κριτήρια. Κρίνω επομένως ότι η πιο πάνω υπηρεσία της αιτήτριας δεν αποτελεί παράγοντα που μπορούσε να κλί- 5
νει αποφασιστικά την πλάστιγγα υπέρ της έχοντας υπόψη την αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών.

Τέτατος λόγος ακυρώσεως - Κατά πόσο το Ενδιαφερόμενο Μέ- 10
ρος Μαρία Χαραλάμπους μπορούσε να προαχθεί.

Ο πιο πάνω λόγος ακυρώσεως πηγάζει από τα πιο κάτω γεγο-
νότα:

Το ενδιαφερόμενο μέρος Μαρία Χαραλάμπους είχε δικαίωμα, 15
δυνάμει του άρθρου 8(1) του περί Συντάξεων (Τροποποιητικού)
Νόμου 1979, να ανακαλέσει προηγούμενη απόφασή της για αφυ-
πηρέτησή της στα 55 της χρόνια. Έχει εξασκήσει αυτό το δικαίω-
μα με επιστολή της, ημερ. 14.11.79. Η αρμόδια αρχή δεν έκαμε δε- 20
κτό το αίτημά της λόγω καθυστέρησης στην υποβολή του. Συνε-
πώς έπρεπε να είχε αφυπηρετήσει στις 27.6.89 (ημερομηνία κατά
την οποία συμπλήρωνε το 55ο έτος την ηλικίας της). Ωστόσο εξα-
κολουθεί να υπηρετεί κανονικά και αναμένεται να αφυπηρετήσει
στο 60ο έτος της ηλικίας της. 25

Ήταν η θέση της ευπαιδευτής συνήγορου της Επιτροπής ότι εί-
χε δοθεί σε κάποιο στάδιο "είτε ρητά είτε σιωπηρά παράταση της
υπηρεσίας του ενδιαφερόμενου μέρους μέχρι το 60ο έτος της ηλι-
κίας της". 30

Κρίνω ότι η παραμονή του ενδιαφερόμενου μέρους Μαρίας
Χαραλάμπους στην υπηρεσία μετά από την συμπλήρωση του 55ου
έτους της ηλικίας της πρέπει να είναι το αποτέλεσμα ρητής ή σιω-
πηρής πράξης παράτασης της υπηρεσίας της. Υπάρχει τεκμήριο 35
νομιμότητας των διοικητικών πράξεων. (Δαγτόγλου, Γενικό Διοι-
κητικό Δίκαιο, 3η έκδοση, παρα. 649). Η παραμονή του ενδιαφε-
ρόμενου μέρους στην υπηρεσία ήταν ζήτημα που επηρέαζε την ανέ-
λιξη της αιτήτριας. Επομένως η τελευταία είχε έννομο συμφέρον,
εντός της έννοιας του άρθρου 146.2 του Συντάγματος, να προσβά-
λει την πράξη της Διοίκησης με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος 40
παρέμεινε στην υπηρεσία ή την παράλειψή της να την καλέσει να
αφυπηρετήσει. Δεν έχει προσβάλει με προσφυγή την σχετική πρά-
ξη ή παράλειψη. Επομένως το κύρος της πιο πάνω πράξης ή πα-
ράλειψης δεν μπορεί να εξεταστεί παρεπιπτόντως στην παρούσα

διαδικασία. Επομένως και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να πετύχει. (Βλ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 2η έκδοση, παρα. 102).

5 Πέμπτος λόγος ακυρώσεως - Συγκρότηση και σύνθεση της Επιτροπής.

10 Ο πιο πάνω λόγος ακυρώσεως έχει σαν πραγματικό υπόβαθρο τη σύνθεση της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας λήψης της επίδικης απόφασης - οι λεπτομέρειες φαίνονται στις σελ. 150-152 πιο πάνω.

15 Πράγματι αποτελεί αρχή του διοικητικού δικαίου ότι η διαδικασία συζητήσεως και λήψεως αποφάσεων επί ορισμένου θέματος πρέπει να διεξάγεται από την αρχή μέχρι τέλους ενώπιον των αυτών μελών του συλλογικού οργάνου διότι με αυτό τον τρόπο εξασφαλίζεται από κάθε μέλος η γνώση και στάθμιση όλων κατά την διαδικασία “προκυψάντων στοιχείων”. (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 112, *Ενωτιάδου ν. Δημοκρατίας* (1971) 3 Α.Α.Δ. 409, *Πουνακαρέ ν. Δημοκρατίας* (1970) 3 Α.Α.Δ. 1, *Vivardi ν. Vine Products Council* (1969) 3 Α.Α.Δ. 486).

25 Ωστόσο είναι επιτρεπτή απόκλιση από τον πιο πάνω κανόνα οσάκις η συνεδρίαση του συλλογικού οργάνου με σύνθεση διαφορετική από εκείνη που έχει λάβει την επίδικη απόφαση, είχε επιληφθεί μόνο προκαταρκτικών ζητημάτων. (*Σάββα και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 102).

30 Σύμφωνα με το ενώπιόν μου υλικό (βλ. σελ. 150) ένα από τα μέλη της Επιτροπής, ο κ. Χρ. Χατζηπροδρόμου, απουσίαζε από την συνεδρίαση της Επιτροπής, ημερ. 13.9.88. Έλαβε μέρος στις υπόλοιπες συνεδριάσεις. Κρίνω ότι κατά την συνεδρίαση της 13.9.88 η Επιτροπή εξέτασε μόνο προκαταρκτικά θέματα. Δεν είχε επιληφθεί των διεκδικήσεων είτε των ενδιαφερομένων μερών ή της αιτήτριας για προαγωγή. Επομένως ο λόγος ακυρώσεως που σχετίζεται με την σύνθεση της Επιτροπής δεν ευσταθεί.

40 Για να πετύχει στην προσφυγή της η αιτήτρια έπρεπε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Το βάρος απόδειξης της έκδηλης υπεροχής βαρύνει την αιτήτρια. (*Αλεξανδρίδου ν. Κ.Ο.Τ.* (1980) 3 Α.Α.Δ. 360). Όπως έχει νομολογηθεί η φράση “έκδηλη υπεροχή” σημαίνει την υπεροχή ενός μέρους. Για να ευσταθήσει τέτοιου είδους ισχυρισμός η υπεροχή πρέπει να εί-

ναι αυταπόδεικτη και προφανής από την εξέταση των φακέλων των υποψηφίων. Η υπεροχή πρέπει να είναι τέτοιας φύσεως που να αναδύεται από κάθε άποψη από το συνδυασμένο αποτέλεσμα της αξίας, προσόντων και αρχαιότητας των προσώπων που συναγωνίζονται για προαγωγή. Με άλλες λέξεις πρέπει να αναδύεται ως αναντίρρητο γεγονός τόσο πειστικό που να εντυπωσιάζει κάποιον από την πρώτη ματιά. (Βλ. *Χ' Σάββα v. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 76, 78). 5

Έλαβα υπόψη μου το υλικό το οποίο βρίσκετο ενώπιον της Επιτροπής. Είναι η κατάληξή μου ότι η αιτήτρια Σακκά δεν με έχει ικανοποιήσει ότι ήταν μια κατάλληλη υποψήφια η οποία υπερείχε έκδηλα των υποψηφίων που είχαν επιλεγεί - των ενδιαφερομένων μερών. (*Γεωργίου*, πιο πάνω). Η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή. 10 15

Η προσφυγή 536/90 επιτυγχάνει. Η προσφυγή 666/90 απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή 536/90 επιτυγχάνει. Η προσφυγή 666/90 απορρίπτεται χωρίς έξοδα.